

dosarul nr.3ra-1011/18

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (A. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sorocan Svetlana, împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sorocan Svetlana împotriva Regimentului de Patrulare „Nord” și Eduard Ciobanu cu privire la recunoașterea răspunsului ca fiind ilegal, obligarea eliberării informației și încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2017, Sorocan Svetlana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Regimentului de Patrulare „Nord” și Eduard Ciobanu solicitând recunoașterea răspunsului ca fiind ilegal, obligarea eliberării informației și încasarea prejudiciului moral.

În susținerea pretențiilor sale reclamanta a menționat că, în data de 09 august 2017, în jurul orelor 13.00, aflându-se pe str. Bulgară,57 din mun. Bălți, a apelat la serviciul „902” solicitând ajutorul poliției. În urma prezentării, agentul constatator ignorând toate circumstanțele de fapt și de drept, a întocmit în privința dânzei un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 240 alin. (1) din Codul Contravențional, cu aplicarea amenzii contravenționale în sumă de 15 unități convenționale (750 de lei) cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

A notat reclamanta că, la 23 august 2017 a depus o cerere în adresa pârâtului prin care a solicitat copiile materialului acumulat în baza apelului telefonic „902” pe care îl efectuase în data de 09 august 2017.

Prin răspunsul primit în data de 04 septembrie 2017, i s-a refuzat în a prezenta copiile materialului solicitat, invocându-se prezența datelor cu caracter personal pe care acesta le conține.

Invocând prevederile art. 3, 5, 7, 16, 17, 18, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ, art. 166, 167, 277, 278 din Codul de procedură civilă, a solicitat a recunoaște ca fiind ilegal răspunsul emis de către Regimentul de Patrulare „Nord” din 29 august 2017, sub nr. INP /3-7917 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 3000 de lei.

Prin hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Sorocan Svetlana.

S-a declarat nul răspunsul emis de către Regimentul de Patrulare „Nord” din 29 august 2017, nr. IN P/3-7917.

S-a obligat Regimentul de Patrulare „Nord” să elibereze Svetlanei Sorocan copiile actelor solicitate prin cererea din 23 august 2017.

În rest acțiunea s-a respins ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile legii.

Astfel, instanța de judecată a reținut că, pe cauza contravențională pornită în baza art. 240 alin.(1) din Codul Contravențional, Sorocan Svetlana are calitatea de contravenient, iar conform art.387 alin. (3) lit. h), r), 443 alin. (13) din Codul Contravențional, contravenientul are dreptul să i se elibereze, la cerere, în cel mult 24 de ore, copii de pe materialele din dosarul contravențional, copia de pe procesul-verbal se înmânează contravenientului și victimei la cerere. Prin urmare, argumentele pârâtului precum că cererea Svetlanei Sorocan urmează a fi examinată prin prisma prevederilor Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, sunt neîntemeiate, iar refuzul pârâtului de a prezenta copiile de pe materialul solicitat, este neîntemeiat rezultat din aprecierea eronată a prevederilor legii.

Totodată, instanța a punctat că refuzul în eliberarea contravenientului a materialului contravențional, ar constitui o încălcare a prevederilor art. 10 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, care statuează că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații sau idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Referitor la cerința reclamantei cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 3 000 de lei, instanța a conchis că constatarea faptului încălcării dreptului reclamantei privind accesul la informație, prezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat. Mai mult decât atât, reclamanta nu a prezentat instanței probe ce ar reflecta că suferințele psihice suportate sunt atât de grave încât pentru repararea acestora ar fi necesară acordarea compensației bănești.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, în data de 22 martie 2018 Svetlana Sorocan a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate în partea respingerii cerinței de încasare a prejudiciului moral, cu emiterea unei hotărâri noi prin care să se încaseze din contul lui Eduard Ciobanu prejudiciul moral în mărime de 3000 de lei.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Svetlana Sorocan și a fost menținută hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

În consolidarea soluției sale, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, adoptând o hotărâre legală și întemeiată.

Totodată, instanța de apel a reținut că în speța dată, nu sunt aplicabile prevederile art.20 din Legea contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie

2000, Eduard Ciobanu fiind pârâtul necorespunzător, el nefiind persoana care a elaborat actul administrativ contestat, or, răspunsul expediat în data de 29 august 2017 în adresa apelantei a fost semnat de către locțiitorul comandantului, comisarul Eugen Munteanu, pârâtul fiind doar executorul actului contestat.

La 08 iunie 2018, Svetlana Sorocan a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral (f.d. 63).

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta consideră că instanța de apel greșit a interpretat circumstanțele cauzei și a concluzionat că Eduard Ciobanu nu este în drept să repare prejudiciul moral cauzat, or constatările instanței de apel contravin atribuțiilor de serviciu ale intimatului.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți a fost recepționată de către recurentă la 28 mai 2018 (f.d. 61). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 08 iunie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Svetlana Sorocan, împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sorocan Svetlana împotriva Regimentului de Patrulare „Nord” și Eduard Ciobanu cu privire la recunoașterea răspunsului ca fiind ilegal, obligarea eliberării informației și încasarea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu